

være forpligtede til at søge Afsked senest til dette Tidspunkt. Lovforslaget indeholdt desuden *forskellige Pensionsbegunstigelser* for dem, der maatte blive berørt af Loven, samt for de 65-aarige Tjenestemænd indenfor Statsbanerne, som efter en særlig fra Generaldirektoratet til dem tidligere rettet Henstilling frivilligt havde søgt Afsked.

Lovforslaget blev fremsat som et Led i Statsbanernes Bestræbelser for at forbedre Banernes Økonomi gennem Forenkling i Administration og Drift, idet den stedfundne Nedgang i Trafikken havde medført en ikke uvæsentlig Nedgang i Personalebehovet. Da praktisk talt alt Ekstramandskab efterhaanden var afskediget, maatte en ekstraordinær Afgang finde Sted indenfor Tjenestemandsstyrkerne, og Valget stod her mellem de yngre og de ældre Aargange. Man ansaa det dog ikke for rigtigt at lade en saadan Afgang ramme de yngre ansatte. Som Følge af den langvarige Standsning i Rekruteringen i Aarene siden 1920 er de yngste Aargange af Tjenestemænd i de store Personalegrupper overvejende Folk i en Alder af 30—35 Aar med over 10 Aars Ansættelse i Staten. Af Hensyn til Ønskeligheden af nogen Tilgang til Assistentklassen efter den langvarige Standsning i Rekruteringen til denne Klasse vilde man ej heller mene det rigtigt at afskedige de ca. 40 Elever, der blev antaget i 1930—31. Som Forholdene herefter laa, ansaa man det for rigtigt, at Afgangen skete blandt de ansatte, der var fyldt 65 Aar; disse har efter Tjenestemandsløven Ret til at kræve Afsked med Pension uden at præstere Lægeattest, og de vilde, saafremt de var indtraadt i normal Alder, have højeste Pensionskvotient, idet denne opnaas ved 63 Aar. Man havde derfor med Organisationernes Tilslutning henstillet til de Tjenestemænd, der var fyldt 65 Aar, at indgive Ansøgning om Afsked, men kun ca. $\frac{1}{3}$ af de paagældende havde fulgt Opfordringen, og Sagen kunde derfor ikke løses ad Frivillighedens Vej.

Efter den gældende Lovgivning; jfr. Grundlovens § 17 og Tjenestemandsløvens § 8, vilde Afgangen i og for sig kunne gennemføres administrativt ved uansøgt Afskedigelse med Pension af vedkommende Tjenestemænd, men man havde foretrukket at søge Sagen løst ved en midlertidig Nedsættelse af Tjenestemandsløvens Aldersgrænse. I Løbet af de 3 Aar, hvori Loven skulde gælde, vilde da de særlig store Tjenestemandshold af Embedsklassen i Alderen 62—65 Aar være afgaaet.

En nøjagtig talmæssig Opgørelse af det Antal Tjenestemænd, Loven vilde komme til at omfatte, var det af flere Grunde umuligt at foretage, men Antallet 1 007 opgjordes i Lovforslagets udførlige Bemærkninger som det teoretiske Maksimum, der kunde blive Tale om. Af dette Antal havde ca. 120 frivilligt søgt Afsked efter Henstilling.